

[Else Zeuthen.]

lemmer, bl. a. også til B-medlemmerne. Men de tal, som det ærede medlem hr. Peter Larsen nævnte, kan jeg aldeles ikke godtage. Det drejer sig først og fremmest om, at der stilles indtil 2 mill. kr. til rådighed for B-medlemmerne til specialisthjælp; men det er jo ikke givet, at alle disse 2 mill. kr. vil blive brugt, og de andre penge, der skydes til, er jo ganske uberegnelige. Til gengæld må man heller ikke glemme, at disse B-medlemmer sandsynligvis kommer til at betale et højere kontingent end fortsættelseskassernes, men de får vel også en bedre dækning i sygdomstilfælde. Fortsættelseskasserne derimod har gennemgående et medlemsklientel, der består af forholdsvis velstillede mennesker, som er mindre udsat for sygdomsrisiko og bedre vil kunne klare sig selv, hvis sygdommen skulle ramme dem. Hvis alderen, bringer indtægterne ned under grænsen eller sygdom giver svigtende indtægt, skal sådanne medlemmer desuden uden ventetid overføres til den almindelige sygekasse, hvad der selvsagt formindsker fortsættelseskassernes risiko.

Jeg synes derfor ikke, at disse kasser bliver dårligt stillet efter ministerens ændringsforslag, så meget mere som hvert sygekassemedlem skal stilles over for det frie valg, om han enten vil gå over til den almindelige sygekasses B-gruppe, eller om han vil gå over til en fortsættelsessygekasse. De betingelser, der stilles for at opnå fritagelse for det almindelige kontingent på 24 kr., forekommer mig i øvrigt meget rimelige.

I tilfælde af kassernes opløsning skal kassernes reservekapital følge medlemmerne over i de sygekasser, de tilslutter sig, eller den skal anvendes til sociale foranstaltninger til fordel netop for de samfundsgrupper, der har samlet kapitalen gennem deres medlemskab af fortsættelseskasserne. Ikke mindst dette sidste har min store interesse, for enhver, der har prøvet på at finde plads på et sygehjem eller et plejehjem for en gammel, der var bemidlet, ved, hvor vanskeligt — for ikke at sige næsten umuligt — det er at finde en sådan plads til en nogenlunde rimelig pris. Jeg synes derfor, at dette ville være en særlig god anvendelse af formuen.

Måske de ærede ordførere for venstre og de konservative kunne stille andre forslag i tilfælde af likvidation, for det kan vel næppe være de sidste få medlemmer af kasserne, der skal kunne råde over formuen.

At der i denne forbindelse skulle være tale om ekspropriation eller noget, der blot mindede om ekspropriation, må jeg på det bestemteste afvise, alene af den grund at der ikke er nogen, der tvinger fortsættelseskasserne til at gå ind på betingelserne. Hvis de ikke ønsker det, kan de fortsætte på de i det oprindelige forslag fastsatte vilkår.

I det radikale venstre har vi været interesseret i at sikre B-medlemmernes stilling og rettigheder inden for den offentlige sygekasse, og jeg takker den højtærede socialminister for hans medvirken hertil. Vi kan vist fastslå, at vi er kommet et langt skridt i retning af, at sygekassegrænsen i alt væsentligt kun bliver en kontingentgrænse, medens ydelserne stort set er de samme. Dette fremgår tydeligt af ministerens ændringsforslag nr. 8, hvori det endvidere understreges, at direktøren for sygekassedirektoratet skal påse, at hver medlemsgruppes bidrag fastsættes i forhold til de rettigheder, der er tilsikret gruppen.

Det siger sig selv, at overalt i loven, hvor der er tale om nydende medlemmer alene, tages der sigte på såvel A- som B-medlemmer.

Ved første behandling af lovforslaget udtrykte jeg frygt for, at B-medlemmernes frie lægevalg skulle være i fare som følge af formuleringen af § 19, stk. 4, men jeg er meget taknemlig for den nye formulering, ministeren har foreslået, og som tydeliggør, at det kun er misbrug fra et B-medlems side, der kan forårsage, at han skal vælge sin læge for et helt år ad gangen.

Hvad angår mindretallets ændringsforslag om indførelse af forholdstalsvalg til sygekassebestyrelserne, finder vi, at selv om noget sådant måske tidligere kunne have været rimeligt, er forslaget på nuværende tidspunkt ikke særlig velmotiveret. For det første er den offentlige indflydelse i sygekassernes bestyrelser blevet væsentligt styrket, også nu efter ændringsforslag nr. 3,